

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 372/2017
30.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Љубице Милутиновић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по захтеву Министарства привреде Републике Србије, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 19 У 1417/14 од 30.06.2017. године, са противном странком "АА" ДОО ..., улица ..., у предмету уписа заложног права, у нејавној седници већа одржаној дана 30.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Ставом I диспозитива побијане пресуде уважена је тужба "АА" ДОО ..., и поништено решење Министарства привреде Републике Србије број 720-00-00180/2013-08 од 25.12.2013. године и предмет је враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Поништеним решењем од 25.12.2013. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар заложног права на покретним стварима и правима Зл бр. 17746/2013 од 08.11.2013. године, којим се усваја регистрациона пријава тужиоца, као заложног повериоца поднета дана 06.11.2013. године у 11:08:47 часова, па се региструје заложно право настало на основу уговора о заложном праву на покретним стварима од 29.10.2013. године, заведен код залогодавца грађевинског предузећа "ББ" ДОО ... под бр. 1652/13 од 29.10.2013. године.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде правила поступка подносилац захтева наводи да је побијана пресуда донета уз повреду члана 34. став 2. Закона о управним споровима јер је донета без усмене јавне расправе која је обавезна уколико је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима што је случај са управним предметима уписа у Регистар заложног права на покретним стварима и правима који води Агенција за привредне регистре. Даље наводи да је побијана пресуда донета уз повреду одредби члана 17. став 3. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, јер се право "приоритета", односно "ред првенства" не односи на датум подношења претходне регистрационе пријаве већ је регистрациона пријава поднета у смислу наведеног члана 17. Закона потпуно нова пријава. Сматра да је погрешно закључивање из побијане пресуде прихватање датума подношења претходне пријаве као датума подношења нове

пријаве. Истиче да одбацивање пријаве у смислу члана 17. став 2. наведеног Закона значи да по таквој пријави нису били испуњени услови за регистрацију, односно да је донета негативна одлука по истој пријави, па се нова пријава поднета у смислу члана 17. став 3. Закона не би могла уважити ретроактивно, нити би се по њој могла донети нова, другачија одлука. Предлаже да суд захтев уважи и укине побијану пресуду и предмет врати Управном суду на поновни поступак.

Противна странка, није доставила одговор на захтев иако јој је исти уредно достављен на одговор према повратници у списима.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према становишту Управног суда из образложења побијане пресуде, одредбом члана 17. став 3. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, рок за подношење нове регистрационе пријаве за регистрацију података о којој је одлучено решењем којим је одбачена претходна регистрациона пријава и уплата половине од износа прописане накнаде за регистрацију, прописани су као услови на основу којих се задржава право приоритета одлучивања, засновано подношењем одбачене пријаве у складу са ставом 2. члана 17. наведеног закона. Стога из наведене одредбе и из разлога из образложења оспореног решења не произилази као правилан закључак туженог да се право приоритета, у смислу наведене законске одредбе, односи на прихватање прописане документације приложене уз раније одбачену пријаву, као и на уплату половине износа прописане накнаде за регистрацију из ког разлога је оспорено решење донето уз повреду одредаба члана 235. у вези са чланом 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности који су могли да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане пресуде садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога јер је чланом 17. став 3. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре прописано да, ако подносилац пријаве, у року од 30 дана од дана објављивања решења из става 2. овог члана поднесе регистрациону пријаву за регистрацију података о чијој регистрацији је одлучено тим решењем и плати половину од износа прописане накнаде за регистрацију која је предмет пријаве, задржава право приоритета одлучивања засновано подношењем пријаве одбачене у складу са ставом 2. овог члана.

Неосновани су наводи захтева којима се указује да је побијана пресуда донета супротно члану 34. став 2. Закона о управним споровима јер је обавезно требало одржати расправу, обзиром да се у конкретном случају не ради о управном поступку са

две или више странака у којима се обавезно одржава расправа. Подносилац захтева у побијаној пресуди има својство туженог органа, а не странке са супротним интересом.

Налазећи да ни остали наводи захтева не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 30.11.2017. године, Узп 372/2017

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Мирјана Ивић,с.р.